

Pesach: Night and Day

Source Sheet by Jay Kelman

משנה מגילה ב'ה'ו'

(ה) כָּל הַיּוֹם כָּשֵׁר לְקַרְיַת הַמְּגִלָּה, וְלְקַרְיַת הַהֵלֵל, וְלְתַקִּיעַת שׁוֹפָר, וְלִנְטִילַת לוּלָב, וְלִתְפִלַּת הַמוֹסָפִין, וְלַמּוֹסָפִין, וְלִדְוֵי הַפָּרִים, וְלִדְוֵי הַמַּעֲשֵׂר, וְלִדְוֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים, לְסַמִּיכָה, לְשַׁחֲטָה, לְתַנוּפָּה, לְהַגְשָׁה, לְקַמִּיצָה וְלַהֲקַטְרָה, לְמַלִּיקָה, וְלַקְבָּלָה, וְלַהֲזִיָּה, וְלַהֲשַׁקֵּיַת סוּטָה, וְלַעֲרִיפַת הָעֶגְלָה, וְלִטְהַרַת הַמִּצְרָע:

(ו) כָּל הַלַּיְלָה כָּשֵׁר לְקַצִּירַת הָעֶמֶר וְלַהֲקִיטַר חֲלָבִים וְאַבְרִים. זֶה הַכֹּלֵל, דָּבָר שֶׁמִּצְוֹתוֹ בַּיּוֹם, כָּשֵׁר כָּל הַיּוֹם. דָּבָר שֶׁמִּצְוֹתוֹ בַּלַּיְלָה, כָּשֵׁר כָּל הַלַּיְלָה:

Mishnah Megillah 2:5-6

(5) The whole day is a valid time for reading the Megillah; reciting Hallel; for the blowing of the shofar; for taking up the lulav; for the Musaf prayer; for Musaf sacrifices; for confession over the oxen; for the confession over the tithe; for the confession of sins on Yom HaKippurim; for laying on of hands; for slaughtering [the sacrifices]; for waving [them]; for bringing near [the vessel with the minhah-offering to the altar]; for taking a handful; for placing it on the fire; for pinching off [the head of a bird-offering]; for receiving the blood [in a vessel]; for sprinkling [the blood on the altar]; for making the sotah drink [the bitter waters]; for breaking the neck of the heifer; and for purifying the metzora.

(6) The whole night is valid for reaping the Omer and for burning fat and limbs [on the altar]. This is the general principle: any matter whose commandment is during the day, is valid all day and any matter whose commandment is at night is valid all night.

בראשית ט"ו:י"ב-י"ד

(יב) וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבֹאֹא וְתַרְדְּמָה נָפְלָה עַל-אַבְרָם וְהָנָה אִמָּה חַשְׁכָּה

גְּדֹלָה נִפְלְתָ עָלָיו: (יג) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תֵּדַע כִּי־גֵר אֶהְיֶה זָרְעֶךָ׃
בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: (יד) וְגַם אֶת־הַגּוֹי
אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בְרַכְּשׁ גְּדוֹל:

Genesis 15:12-14

(12) As the sun was about to set, a deep sleep fell upon Abram, and a great dark dread descended upon him. (13) And He said to Abram, “Know well that your offspring shall be strangers in a land not theirs, and they shall be enslaved and oppressed four hundred years; (14) but I will execute judgment on the nation they shall serve, and in the end they shall go free with great wealth.

בראשית מ"ו:ב-ד'

(ב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָם בְּמִרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר
הַנְּנִי: (ג) וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֲלֵ־תִירָא מִרְדֵּה מִצְרַיִם כִּי־לְגוֹי
גְּדוֹל אֲשִׁימְךָ שָׁם: (ד) אֲנִי יֵאָרֵד עִמָּךְ מִצְרַיִם וְאֲנִי אֶעֱלֶךָ גַם־עֲלֶה
וַיֹּסֹף יְשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ:

Genesis 46:2-4

(2) God called to Israel in a vision by night: “Jacob! Jacob!” He answered, “Here.” (3) And He said, “I am God, the God of your father. Fear not to go down to Egypt, for I will make you there into a great nation. (4) I Myself will go down with you to Egypt, and I Myself will also bring you back; and Joseph’s hand shall close your eyes.”

שמות י"ב:מ'-מ"ב

(מ) וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה: (מא) וַיְהִי יָמֵי מִקְצֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצְמֵם הַיּוֹם
הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (מב) לַיִל שִׁמְרִים הוּא לִיהוָה

לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַיְהוָה הַלַּיְלָה הַזֶּה לְיַהֲוֶה שְׁמַרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְדַרְתָּם: (פ)

Exodus 12:40-42

(40) The length of time that the Israelites lived in Egypt was four hundred and thirty years; (41) at the end of the four hundred and thirtieth year, to the very day, all the ranks of the LORD departed from the land of Egypt. (42) That was for the LORD a night of vigil to bring them out of the land of Egypt; that same night is the LORD's, one of vigil for all the children of Israel throughout the ages.

שמות י"ג:כ"ב

(כ) וַיִּסְעוּ מִסֹּכֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: (כא) וַיְהִי הַלַּיְלָה לְפָנֵיהֶם
יוֹמָם בְּעִמּוּד עֵנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעִמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם לְלַכֵּת
יוֹמָם וְלַיְלָה: (כב) לֹא־יִמִּישׁ עִמּוּד הָעֵנָן יוֹמָם וְעִמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לְפָנֵי
הָעָם: (פ)

Exodus 13:20-22

(20) They set out from Succoth, and encamped at Etham, at the edge of the wilderness. (21) The LORD went before them in a pillar of cloud by day, to guide them along the way, and in a pillar of fire by night, to give them light, that they might travel day and night. (22) The pillar of cloud by day and the pillar of fire by night did not depart from before the people.

שמות י"ג:ג'-ד'

(ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֻזֶּק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: (ד)
הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב:

Exodus 13:3-4

(3) And Moses said to the people, “Remember this day, on which you went free from Egypt, the house of bondage, how the LORD freed you from it with a mighty hand: no leavened bread shall be eaten. (4) You go free on this day, in the month of Abib.

דברים ט"ז:א-ג'

(א) שְׁמוֹר אֶת-חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וְעָשִׂיתָ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ
הָאֲבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה: (ב) וְזָבַחְתָּ פֶסַח לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: (ג) לֹא-תֹאכַל
עָלָיו חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֶפֶז אֵין יָצֵאתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

Deuteronomy 16:1-3

(1) Observe the month of Abib and offer a passover sacrifice to the LORD your God, for it was in the month of Abib, at night, that the LORD your God freed you from Egypt. (2) You shall slaughter the passover sacrifice for the LORD your God, from the flock and the herd, in the place where the LORD will choose to establish His name. (3) You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter you shall eat unleavened bread, bread of distress—for you departed from the land of Egypt hurriedly—so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live.

ויקרא כ"ג:ד'-ו'

(ד) אֲלֵה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: (ה)
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַיהוָה: (ו)
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֵג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת
תֹּאכְלוּ:

Leviticus 23:4-6

(4) These are the set times of the LORD, the sacred occasions, which you shall celebrate each at its appointed time: (5) In the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, there shall be a passover offering to the LORD, (6) and on the fifteenth day of that month the LORD's Feast of Unleavened Bread. You shall eat unleavened bread for seven days.

הגדה של פסח, נרצה, ויהי בחצי הלילה

בליל ראשון אומרים:
ובכן ויהי בחצי הלילה.
אז רוב נסים הפיל את בלילה, בראש אשמורת זה הלילה.
גר צדק נצחיתו כנחלק לו לילה, ויהי בחצי הלילה.
דנת מלך גרר בחלום הלילה, הפחדת ארמי באמש לילה.
וישר ישראל למלאך ויוכל לו לילה, ויהי בחצי הלילה.
זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה, חילם לא מצאו בקומם בלילה,
טיסת נגיד חרשת סלית בכוכבי לילה, ויהי בחצי הלילה.
יעץ מחרף לנופף אוי, הובשת פגריו בלילה, כרע בל ומצבו באישון
לילה, לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה, ויהי בחצי הלילה.
משתכר בכלי קדש נהרג בו בלילה, נושע מבור אריות פותר בעתותי
לילה, שנאה נטר אגגי וכתב ספרים בלילה, ויהי בחצי הלילה.
עוררת נצחך עליו בנדד שנת לילה. פורה תדרוך לשומר מה מלילה,
צרח כשומר ושח אתא בקר וגם לילה, ויהי בחצי הלילה.
**קרוב יום אשר הוא לא יום ולא לילה, רם הודע פי לך היום אף לך
הלילה, שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה, תאיר כאור יום
חשפת לילה, ויהי בחצי הלילה.**

Pesach Haggadah, Nirtzah, And It Happened at Midnight